

*Imel je oče tri sinove,
se z njimi noč in dan potil.
Sta prva dva bila neumnata,
a tretji je nevtralen bil.*

*Ko čutil je, da smrt ga davi,
sinove je poslednjič zbral;
darove svoje jim razdelil,
princesko snubit jih nagnal.*

*Prinesel prvi ji srce je
in s srcem svoji mladostni žar.
Princeska pa se le nasmeje,
odkloni snubčev skromni dar.*

*Prinesel drugi ji denar je,
obleko, čevlje, pristan zlat;
pa njej za vse to malo mar je,
odšel je z dolgim nosom spat.*

*A tretji vrečo moke vzame
in jo princeski podari.
Princeska vroče ga objame,
nato poroko razglasi.*

III

*Ko čuti starec, da mu videz peša,
da slisež zvoke težka le obvlada,
da mu zobovje škrbasto izpada,
da vsak dan večja se mu svetla pleša,*

*če ni bedak, ki na razumu strada,
ne posvetnjak, ki se na svet obeša,
poreče: zbogom ti, življenja preša,
dovolj sem dal, kje ste ramena mlada?!*

*To me celo pri naših starih gadi,
ker menijo, da lahko reči smejo:
caramba, saj smo tudi mi še mladi.*

*O, mladi so, ker brez težav še jejo,
za stolčke dosti je moči odzadi,
kortarji najlaže pri koritu umrejo.*